

Skatan sitter på kyrkotorn

trad. Sweden, lyr. Olof von Dalin (1708-1763)

♩=60
Ska - tan sit - ter på kyr - ko - torn, och gå - sen läggs i en gry - ta; och den som har sitt
Lil - la vän kom tag i - i ring och dan - sa gol - vet i split - ter! Gör in - te narr av
Hiss upp se - gel, nu ha vi vind, jag vå - gar all - tid på sku - tan! Var tar sin, så tar
Ha - vet sval - lar och skep - pet far från Gö - te - borg ti - ill Ki - na, och den sin vän i
Få - geln sjun - ger i grö - nan lund, och kvis - ten bör - jar att bä - ra. Jag tän - ker på var
Sätt dig ne - der i ba - ra snön så fry - ser du ej om pan - nan! Om min än - gel ej

hjär - te - korn, be - hö - ver där - med ej skry - ta.
hjär - te - sting, jag kän - ner bäst var det sit - ter.
jag min, och stac - ka - re den som blir u - tan!
tan - kar har kan in - te ra - sa och fli - na.
ro - lig stund som jag lär få med min kä - ra!
vo - re skön, så tog jag sä - kert en an - nan.